

พุทธชัยมงคลคาถา (พาหุงมหากาฐณิก)

๑. พาหุง สะหัสสะ มะณีมิ มิตะสา วุชฺฌนัง ตรีเมฆะลัง อุทิตะโฆ ระสะเส นะมารัง ทานาทิธัม มะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนีได้ทรง ชนะพญามาร ผู้นิรมิตแขนมากตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ จักขสารชื่อกรีเมขละ พร้อมด้วยเสนามารโห่ร้องก้องกึกด้วยธรรมวิธี คือ ทรงระลึกถึงพระบารมี ๑๐ ประการ ที่ทรงบำเพ็ญแล้ว มีทานบารมีเป็นต้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

๒. มาราคิเร กะมะภิชุช ฉิตะสัพ พะรัตติง โนรัมปะนา พะวะกะมัก ขะมะถัท ฐะยักขัง ฌันตีสุทฺถัน ตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนีได้ทรง ชนะอ้าวกษะยัภษผู้มีจิตกระด้างร้ายเหี้ยมโหด มีฤทธิ์ยิ่งกว่าพญามารผู้เข้ามาต่อสู้ยังนักจนตลอดรุ่ง ด้วยวิธีที่ทรงฝึกฝน

เป็นอันดี คือ ฌันติบารมี ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนี้

๓. นาพาคิริง คะชะวะรัง อะติมัต ตะภูตัง ทาวักคิจัก กะมะสะนีวะ สุทาทู ฉันตัง เมตตัมพะเส กะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนีได้ทรงชนะพญาช้างชื่อ นาพาคิริ เป็นช้างเฆมาอันยิ่งนัก คุร้ายประดุจไฟป่า และร้ายแรงดั่งจักรอาวุธและสายฟ้า (ขององค์อินทร์) ด้วยวิธีรดลงด้วยน้ำ คือ พระเมตตา ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

๔. อุกขิตตะขัค คะมะติหัต ณะสุทา รุฉันตัง ชาวันติโย ชะนะปะถัง คุลิมา ละวันตัง อิทธีภิสัง ขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนีได้ทรงบันดาลอิทธิฤทธิ์ทางใจอันยอดเยี่ยม ชนะโจรชื่อ องคุลิมาล (ผู้มีพวงมาลัยคือนิ้วมือมนุษย์) แสนร้ายกาจ มีฝีมือถือดาบวิง

ไล่พระองค์ไปเส้นทาง ๓ โยชน์ ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

๕. กัตวานะ กัญฐะมูทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจาเย ทูฐฐะ
วะจะนัง ชะนะกา ยะมัชฌะ สันเตนะโสมะ วิธินา ชิตะวา
มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนิได้ทรงชนะคำกล่าวร้ายของนางจิญจามาณิกา ผู้ทำอาการ
ประหนึ่งว่ามีครรภ์ เพราะทำไม่มีสัมฐานกลม (ผูกคิดไว้) ให้เป็นประจ
มีท้อง ด้วยวิธีสมาธิอันงาม คือ ความสงบระงับพระหฤทัย ในท่ามกลาง
หมู่ชน ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัย
มงคลนั้น

๖. สัจจวิหายะ มะติสัจจะ กะวา ทะเกตุง วาทาภิโร ปิตะ
มะนัง อะติอัน ฐะภูตัง ปัญญาปะที ปะชะลิตโต ชิตะวา มุนิน
โท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนิทรงรุ่งเรืองด้วยประทีป คือ ปัญญา ได้ชนะสัจจนิกกรณณ์ ผู้
มีอหังสาซึ่งจะสละเสียซึ่งความศักดิ์ มุ่งยกถ้อยคำของตน ให้สูงล้ำ

คุณจริง เป็นผู้มีคณยิ่งนัก ด้วยเทศนาญาณวิธี คือ รู้อหังสาแล้วตรัส
เทศนาให้มองเห็นความจริง ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วย
เดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

๗. นันโทปะนัน ทะภูชะคัง วิพุชัง มะหิตทิง ปุตเตนะเถ ระภู
ชะเคนะ ทะมา ปะยันโต อิทฐปะเท สะวิธินา ชิตะวา มุนิน
โท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนิได้ทรงโปรดให้พระโมคคัลลานะเถระพุทธชินนโรส นิรมิต
กายเป็นนาคราช ไปทรมานพญานาคราช ชื่อ นันโทปันตะ ผู้มีความ
หลงผิดมีฤทธิ์มาก ด้วยวิธีให้ฤทธิ์ที่เหนือกว่าแก่พระเถระ ขอชัยมงคล
ทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

๘. ทุกะหะทิฏฐิ ฐิภูชะเคนะ สุทัฏฐ ฐะหัตถัง พรหมังวิสุท ธิช
ติमित ธิพะกา ภิธานัง ญาณาคะเท นะวิธินา ชิตะวา มุนิน
โท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมัง คะลานิ

พระจอมมุนิได้ทรงชนะพรหม ผู้มีนามว่า พกาพรหม ผู้มีฤทธิ์ สำคัญคน
ว่าเป็นผู้รุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธิ์ มีความเห็นผิดประจูดุจงูรัดมือไว้

อย่างแน่นแฟ้นแล้ว ด้วยวิธีวางยาอันพิเศษ คือ เทศนาญาณ ขอชัยมงคล
ทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น

มะหาการุณีโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง

ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง

ผู้เป็นที่พึ่งของสัตว์ทั้งหลาย ประกอบแล้วด้วยพระมหากรุณา ยังบารมี
ทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม เพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายได้บรรลุ
สัมโพธิญาณอันอุดมแล้ว ด้วยการกล่าวคำสัจนี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่
ข้าพเจ้า

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัทตะนโน

เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล

อะปาราชิตะปัลลิงเก สีเส ปะฐะวีโปกกะเร

อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมหะติ

สุณักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุณฺฐิตัง

สุชะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิณฺฐัง พรหมะจาริสู

ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจา กัมมัง ปะทักขิณัง

ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธิเต ปะทักขิณา

ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตเต ปะทักขิเณ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เม

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา

สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เม

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา

สัพพะสังฆานุกาเวนนะ สะทา โสตถิ ะวันตุ เม

ขอข้าพเจ้าจงมีชัยชนะ เหมือนพระจอมมุนีทรงชนะมาร ที่โคนโพธิพฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพพุทธาภิเษก ทรงปราโมทย์อยู่บนปราสาทบัลลังก์อันสูง เป็นจอมมหาปฐพี ทรงเพิ่มพูนความยินดี แก่เหล่าประยูรญาติสาकขวงค์ฉะนั้นเทอญ

เวลาที่สัตว์ ประพฤติชอบ ชื่อว่า ฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งดี และ ขณะดี ครัวดี บูชาดีแล้ว ในพรหมจารี บุคคลทั้งหลาย กายกรรม เป็นประตักมิตถิณ วิจิตรกรรม เป็นประตักมิตถิณ มโนกรรม เป็นประตักมิตถิณ ความปรารถนาของท่าน เป็นประตักมิตถิณ สัตว์ทั้งหลาย ทำกรรมอันเป็นประตักมิตถิณแล้ว ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลาย อันเป็นประตักมิตถิณ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้า ขอเหล่าเทวดาทรงปวงจงรักษาข้าพเจ้า ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้า ทุกเมื่อเทอญ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้า ขอเหล่าเทวดาทรงปวงจงรักษาข้าพเจ้า ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้าทุกเมื่อเทอญ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้า ขอเหล่าเทวดาทรงปวงจงรักษาข้าพเจ้า ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ข้าพเจ้าทุกเมื่อเทอญ

สวดอิติปิโส ทำอายุ บวกรีก 1 จบ

อิติปิ โส ะคะคะวา ะระระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน

สุคะโต โลกะวิทู ะนุนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุส

สานัง พุทโธ ะคะคะวาติ.

[เช่น อายุ 30 ปี ให้สวด $30 + 1 = 31$ จบ เป็นการต่ออายุ]

คำอนุโมทนาของพระเทพสิงหนราจารย์

พาทุง มหาภา ก็คือ บทสวดสรรเสริญพระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ แล้วก็พรพาทุงอันเริ่มด้วย พาทุงสหัส ไปจนถึง ทุกคาหิทธิภูมิ แล้วเรื่อยไปจนถึง มหาการุณิกโก นาโถ หิตายะ และ จบด้วย ภาวะศุสัพพะมังคะลัง สัพพะพุทธา สัพพะชัมมา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ เต อาตมาเรียกรวมกันว่า “พาทุง มหาภา” อาตมาจึงเข้าใจในบัดนี้เองว่า บทพาทุงนี้ คือ บทสวดมนต์ที่ สมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว ได้ถวายให้พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ไว้สวดเป็นประจำ เวลาอยู่กับพระมหาราชวัง และในระหว่างศึกสงคราม จึงปรากฏว่า พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเจ้าทรงรบ ณ ที่ใด ทรงมีชัยชนะ อยู่ตลอดมา มิได้ทรงเพลี่ยงพล้ำเลย แม้จะเพียงลำพังสองพระองค์กับสมเด็จพระอนุชาธิราชเจ้า ท่ามกลางกองทัพพม่าจำนวนนับแสนคน ก็ทรงมีชัยชนะเหนือ กองทัพพม่า ด้วยการกระทำยุทธหัตถีมีชัยเหนือพระมหาอุปราชา ณ ดอนเจดีย์ปูชนียสถาน แม้ข้าศึกจะยิงปืนไฟเข้าใส่พระองค์ในตอนที่เข้ากันพระศพของพระมหาอุปราชาออกไปราวกับห่าฝนก็มีปาน แต่ก็มิได้ต้องพระองค์ด้วยเดชะ พาทุง มหาภา ที่ทรงเจริญอยู่เป็นประจำนั่นเอง

เป็นบทสวดมนต์ที่มีค่าที่สุด มีผลดีที่สุด เพราะเป็นชัยชนะอย่างสูงสุดของพระบรมศาสดา ผู้ใดได้สวดไว้เป็นประจำทุกวัน จะมีชัยชนะ มีความเจริญรุ่งเรืองตลอดกาลนาน มีสติระลึกรู้ได้ จะตายก็ไปสู่สุคติภูมิ

“ขอให้ญาติโยมสวดพาทุง มหาภา กันให้ทั่วหน้า นอกจากจะคุ้มครองตัวแล้ว ยังคุ้มครองครอบครัวได้ สวดมาก ๆ เข้า สวดกันทั้งประเทศ มีแต่ความรุ่งเรือง พวกคนพาลสันดานหยาบก็แพ้ก๊วยไปอย่างถ้วนหน้า”

ไม่ใช่แต่พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเท่านั้นที่พบความมหัศจรรย์ของบทพาทุง มหาภา แม้พระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ก็ทรงพบเช่นกัน โดยมีการบันทึกโบราณบอกไว้ดังนี้

“เมื่อพระเจ้าตากสินมหาราชตีเมืองจันทบุรีได้แล้ว ก็ทรงเห็นว่าสงครามกู้ชาติต่อจากนี้ไป จะต้องหนักหนาและยืดยาว จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระยอดธงแบบศรีอยุธยาขึ้น แล้วนิมนต์พระเถระทั้งหลายมาสวดบทพาทุง มหาภา บรรจู่ไว้ในองค์พระ และพระองค์ก็ทรงเจริญรอยตามพระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ด้วยการเจริญพาทุง มหาภา จึงบันดาลให้ทรงกู้ชาติสำเร็จ”

สวดพาทุง มหาภา กันให้ได้ทุกบ้าน สวดให้ได้มาก ๆ จะมีแต่ความรุ่งเรือง สวดพาทุง มหาภา ก่อนแล้วจึงสวดชินบัญชร เพราะชินบัญชรนั้นเจ้าประคุณ สมเด็จ ท่านใช้สวดบูชาองค์พระอรหันต์ของท่าน ต้องสวดพาทุง มหาภา ก่อนแล้วจึงมาถึงชินบัญชร ให้จดจำกันเอาไว้ นั่นแหละมงคลในชีวิต

พระเทพสิงหนราจารย์